

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, zastopane v državnem zboru.

Kos CXIII. — Izdan in razposlan dne 2. decembra 1902.

Vsebina: Št. 222. Razglas o dopustilu ozkotirne male železnice, obratovane s konji od kolodvora Bogumin na c. kr. priv. cesar Ferdinandovi severni železnici do mesta Bogumin.

222.

Razglas ministrstva za železnice z dne 24. novembra 1902. l.

o dopustilu ozkotirne male železnice, obratovane s konji od kolodvora Bogumin na c. kr. priv. cesar Ferdinandovi severni železnici do mesta Bogumin.

C. kr. ministrstvo za železnice je na podstavi in po določilih zakona o železnicah nižega reda z dne 31. decembra 1894. l. (drž. zak. št. 2 iz l. 1895.), v porazumu z udeleženi c. kr. ministrstvi in s c. in kr. državnim vojnim ministrstvom po pogojih in načinih, bliže ustanovljenih v naslednjem, mestni občini Bogumin dodelilo zaproseno dopustilo za gradnjo in obrat ozkotirne male železnice, obratovane s konji od kolodvora na c. kr. priv. cesar Ferdinandovi severni železnici do mesta Bogumin.

§. 1.

Za dopuščeno železnico uživa koncesijonarka finančne ugodnosti, omenjene v členu V skraja omenjenega zakona.

Doba v členu V., lit. d) zgoranjega zakona omenjenih oprostil od davkov se ustanavlja na 15 let, računa od današnjega dne.

§. 2.

Koncesijonarka je dolžna, gradnjo skraja oznamene železnice dokončati najpozneje v enem letu, računa od današnjega dne, in dodelano železnico izročiti javnemu prometu in pa po njej tudi vzdrževati obrat nepretrgoma ves čas, dokler bo trajalo dopustilo.

Da se bo držala zgoranjega roka za gradnjo, mora koncesijonarka na zahtevo državne uprave dati zagotovilo, položivši primerno varščino v vrednostnih papirjih, v katerih se smejo nalagati novci varovancev.

Ako se ne bi izpolnjevala zgoranja dolžnost, se sme izreči, da je zapala ta varščina.

§. 3.

Da izdela dopuščeno železnico, se podeljuje koncesijonarki pravica razlastitve po določilih doličnih zakonitih predpisov.

Isto pravico je koncesijonarki dodeliti tudi za stran tistih dovlatic, ki bi se imele narediti, in o katerih bi državna uprava spoznala, da je njih naprava v javni koristi.

§. 4.

V kolikor bi se v napravo dopuščene železnice rabile javne ceste, ki niso v upravi koncesijonarke,

mora koncesijonarka dobiti privolilo tistih, ki so dolžni vzdrževati té ceste, oziroma tistih oblastev ali organov, ki imajo po veljajočih zakonih pravico dajati privolilo v rabo ceste.

§. 5.

Koncesijonarki se je ob gradnji in obratu dopuščené železnice držati vsebine te dopustilnice in pa tehniških dopustilnih pogojev, ki jih postavi ministrstvo za železnice, pa tudi semkaj meréčih zakonov in ukazov, zlasti zakona o dopuščanju železnic z dne 14. septembra 1854. l. (drž. zak. št. 238) in redu za obrat železnic z dne 16. novembra 1851. l. (drž. zak. št. 1 iz l. 1852.), v kolikor so ti po določilih v odstavku B zakona z dne 31. decembra 1894. l. (drž. zak. št. 2 iz l. 1895.) uporabni za male železnice, potem zakonov in ukazov, ki se morebiti dadó v bodoče, naposled pa še tega, kar ukažejo ministrstvo za železnice in sicer poklicana oblastva.

§. 6.

Znesek napravne glavnice potrebuje odobrila državne uprave.

Pri tem veljaj to načelo, da se ne smejo razen stroškov, ki se res uporabijo za sestavo projekta, za gradnjo in uredbo železnice, vštevši nabavo vozil in pa dotacijo glavnične reserve, in se izkažejo, kakor gre, prištevši interkalarné obresti, ki se res izplačajo med grajenjem, in kar bo morda res kurzne izgube ob dobavi glavnice, postavljati v račun nikakoršni drugi stroški.

Ako bi bilo po porabi odobrene napravne glavnice treba še drugih novih staveb, ali ako bi bilo treba pomnožiti obratne naprave, se smejo dotični stroški prišteti napravní glavnici, če privoli državna uprava v namerjane nove stavbe ali v pomnožbo obratnih naprav in se stroški izkažejo, kakor gré.

Vso napravno glavnico je v času, dokler bode trajalo dopustilo, odplačati po razdolžnem črtežu, ki ga odobri državna uprava.

§. 7.

Koncesijonarka je dolžna, po železnici dajati vožnjo zastonj podčastnikom in ordonancam, ki so vsak čas v službi.

O natančnejših načinih, kako naj se to godi, se je dogovoriti s pristojnimi vojaškimi oblastvi.

Koncesijonarka je dolžna, oddajaje službe ozirati se v zmislu zakona z dne 19. aprila 1872. l. (drž. zak. št. 60) na doslužene podčastnike iz vojstva, vojne marine in deželne brambe.

§. 8.

Kadar bi vsled svečanosti, krdelnih pohodov, parad, potem napravljanja kanalov, polaganja cevovodov itd. oblastva štela, da je začasno ustaviti obrat po kakem kosu dopuščené železnice, tedaj mora koncesijonarka brez upora slušati dotičné naredbe oblastev, ne zahtevajoč nobene odškodnine za izgubo, ki ji nastane s tem, da se obrat začasno ustavi.

§. 9.

Državni uradniki, nameščenci in služabniki, ki po ukazilu oblastev, nadzirajočih upravo in obrat železnic, ali pa v obrambo koristi države rabijo železnico vsled dopustila ali iz dohodarstvenih ozirov in se izkažejo z uradnimi potrdilnicami, ki jih v njih poverilo izdaje c. kr. ministrstvo za železnice, se morajo prevažati s potno prtljago vred brezplačno.

§. 10.

Koncesijonarka je dolžna, pošto in pa služnike poštné in telegrafske uprave prevažati z vsemi v vozem črtežu navedenimi vlaki.

Za to opravo in pa za druge oprave v namene poštnega zavoda sme koncesijonarka zahtevati primerno odplato, ki se določi z dogovorom.

Dopisi, ki se gledé uprave male železnice pišejo med ravnateljstvom ali predstojništvom malega železniškega podjetja in med podrejenimi mu organi ali pa med temi samimi, se smejo prevažati po služnikih železničnega zavoda.

§. 11.

Koncesijonarka je dolžna, skrbeti za oskrbo svojih uslužbencev v onemoglosti in starosti in njihove družine in v ta namen pristopiti k pokojninski blagajnici zveze avstrijskih lokalnih železnic, ako se ne bi za dopuščenó železnično podjetje ustanovila posebna pokojninska blagajnica z vsaj enakimi ugodnostmi za ude, oziroma z vsaj enakimi dolžnostmi za koncesijonarko, kakor pri blagajnici imenovane zveze.

To oskrbo v onemoglosti in starosti je izvršiti tako, da mora koncesijonarka zglasiti stalne usluž-

bence z dnem, katerega se stalno namestijo, od drugih uslužbencev pa vsaj tiste, ki opravljajo službo kakor vozniki, sprevodniki, stražniki ali postajski služabniki, ob primerni uporabi najpozneje, ko so dovršili tri službena leta, pri pokojninskem zavodu zveze avstrijskih lokalnih železnic, oziroma pri svoji pokojninski blagajnici.

§. 12.

Koncesijonarka je dolžna, na zahtevo ministrstva za železnice podati pravočasno statistične izkaze, potrebne za sestavo letne železniške statistike.

§. 13.

Dopustilna doba in ž njo vred v §. 9. lit. b) zakona o dopuščanju železnic izrečena obramba zoper napravo novih železnic se določa na devetdeset (90) let, računa se od današnjega dne, ter mine po preteku tega roka.

Državna uprava sme izreči, da je dopustilo tudi pred iztekom gorenjega roka izgubilo svojo moč, ako se ne bi izpolnjevale dolžnosti, v §. 2. ustanovljene o začetku in dovršitvi gradnje in pa o začetku obrata, ter bi se kak prestop roka ne mogel opravičiti v zmislu §. 11 lit. b) zakona o dopuščanju železnic.

§. 14.

V §. 8. zakona o dopuščanju železnic z dne 14. septembra 1854. l. (drž. zak. št. 238) ustanovljena državna pripadna pravica ne velja glede dopuščene železnice.

§. 15.

Koncesijonarka nima pravice, prepuščati obrat dopuščene železnice tretjim osebam, razen ako je to izrečno dovolila državna uprava.

§. 16.

Državna uprava ima pravico prepričati se, da je gradnja železnice in pa obratna naprava po vseh delih namenu primerna in trdno narejena, in ukazati, da se napake na to stran odvrnejo ali pa odpravijo.

§. 17.

Ako bi se poleg vsega poprejšnjega svarila večkrat prelomile ali opustile v dopustilnici, v dopustilnih pogojih ali v zakonih naložene dolžnosti, se pridržuje državni upravi pravica, poprijeti se zoper to zakonom primernih naredeb ter po okolišnih izreči, da je dopustilo izgubilo moč še pred iztekom dopustilne dobe.

Witteck s. r.

